Η Κρυμμένη Ιστορία του Σαράντα Εδαφίου - Αριθμός Δώδεκα

Αριθμός Δώδεκα

Jeff Pippenger
2026-05-23

Συνήθως υποστηρίζεται ότι, αν πέντε άνθρωποι έβλεπαν το ίδιο αυτοκινητικό δυστύχημα, οι πέντε μάρτυρες θα περιέγραφαν πέντε διαφορετικές εκδοχές του ίδιου συμβάντος· αν και σήμερα, στην περίοδο κατά την οποία το Άγιο Πνεύμα αποσύρεται από την ανθρωπότητα, οι μάρτυρες αυτοί αναμφιβόλως θα περιλάμβαναν και εκείνους που θα επινοούσαν και θα έλεγαν ψεύδη σχετικά με όσα είδαν, προκειμένου να υποστηρίξουν την προσωπική τους κοσμοθεωρία, ενώ θα πίστευαν ότι, πράττοντας έτσι, ενεργούσαν ενάρετα. Στην κρυμμένη ιστορία υπάρχουν διάφορες επιμέρους γραμμές προφητικής αλήθειας, οι οποίες αντιπροσωπεύουν διαφορετικούς μάρτυρες των ίδιων γεγονότων. Στον Λόγο του Θεού δεν υπάρχει ψεύδος, αν και συχνά υπάρχει εσφαλμένη ανθρώπινη ερμηνεία αυτών των γεγονότων· όμως οι βιβλικοί μάρτυρες αυτής της ιστορίας, όταν ορθώς διαιρούνται, όλοι συμφωνούν μεταξύ τους.

Ο Πέτρος είναι σύμβολο των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων μέσα στην ιστορία, και η μαρτυρία του αντιπροσωπεύει μία προοδευτική ιστορία από την απογοήτευση της 18ης Ιουλίου 2020 έως την αφύπνιση της 31ης Δεκεμβρίου 2023, έπειτα ως πρόσωπο εμπλεκόμενο στην πρώτη δοκιμασία του εξωτερικού οράματος, κατόπιν στη δεύτερη δοκιμασία του εσωτερικού οράματος, η οποία πρόκειται να ακολουθηθεί από τη λυδία λίθο των πυρόσφαιρων του Νάσβιλ, έως την ύψωση της σημαίας προς τα έθνη.

Ο Ντόναλντ Τραμπ βρίσκεται μέσα σε εκείνη την κρυφή ιστορία ως εκείνος που ξεσηκώνει όλους τους παγκοσμιοποιητές, οι οποίοι αποτελούνται από τους παγκόσμιους παγκοσμιοποιητές, το Δημοκρατικό κόμμα και τους RINO’s του Ρεπουμπλικανικού κόμματος. Εκπληρώνει τα προφητικά χαρακτηριστικά που συνδέονται με την εικόνα του θηρίου, καθώς ανασταίνεται από πολιτικό θάνατο ως ο όγδοος, ο οποίος είναι εκ των επτά. Εντοπίζεται σε όλη την κρυφή ιστορία, προορισμένος να κυβερνά όταν ο «ενεργός δεσποτισμός» θα επιβληθεί πρώτα επί των Ηνωμένων Πολιτειών και κατόπιν επί του κόσμου. Ο αποστατημένος Προτεσταντισμός, ως το αντίστοιχο του Τραμπ στα δύο κέρατα του θηρίου της γης, βρίσκεται εκεί στην ιστορία των Μακκαβαίων. Οι διάφορες εκδηλώσεις της δύναμης του δράκοντος στα Ηνωμένα Έθνη και στη Ρωσία δίνουν μαρτυρία μέσα στην ιστορία. Ο παπισμός, ως οι λησταί του λαού σου, βρίσκεται εκεί για να συνδέσει τα πάντα και να εδραιώσει την όραση.

Ο Πέτρος είσαι εσύ, αγαπητέ αναγνώστη. Ο Πέτρος είναι υποψήφιος να συγκαταλεχθεί μεταξύ του σημαιοφόρου των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Ο Πέτρος στέκεται στο μέσον, στο μεσοδιάστημα πολλών προφητικών γραμμών, εισερχόμενος διά της πίστεως στα Άγια των Αγίων και λαμβάνοντας τη μεταμόρφωση που επιτελείται διά του οράματος του Χριστού. Ο Πέτρος βρίσκεται στο Όρος της Μεταμορφώσεως, όπου πρόκειται να μεταμορφωθεί στην εικόνα του

Χριστού, ενώ οι Ηνωμένες Πολιτείες σχηματίζουν την εικόνα του θηρίου.

> «Αδελφοί, πρέπει να έχουμε λιγότερο από τον εαυτό και περισσότερο από τον Θεό. Αυτός αξιώνει τις δυνάμεις της Εκκλησίας· αλλά, σε μεγάλο βαθμό, η ικανότητα του λαού μας απορροφάται από ανάξια αντικείμενα. Υπερβολικά πολύς χρόνος αφιερώνεται σε μικροπρεπείς ιδέες και αξιώσεις. Ο Θεός θέλει να ανέβουμε στο όρος, πιο άμεσα στην παρουσία του. Εισερχόμαστε σε μια κρίση, η οποία, περισσότερο από κάθε προηγούμενη φορά αφότου άρχισε ο κόσμος, θα απαιτήσει την πλήρη αφιέρωση καθενός που έχει ονομάσει το όνομα του Χριστού. Το έργο του Θεού απαιτεί ό,τι υπάρχει από εμάς. Αλλά ο λαός μας δεν θα κάνει ποτέ αυτή την αφιέρωση, έως ότου οι καρδιές τους μεταβληθούν. Έχουν ανάγκη μεταστροφής όσο και ο Πέτρος. Όταν ζωοποιηθούν έτσι, ο Χριστός μπορεί να τους πει: "Στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου", "Βόσκε τὰ πρόβατά μου", "Βόσκε τὰ ἀρνία μου".»
>
> «Όταν η θεία δύναμη συνδυάζεται με την ανθρώπινη προσπάθεια, το έργο θα εξαπλωθεί σαν φωτιά στα καλάμια. Ο Θεός θα χρησιμοποιήσει μέσα των οποίων την προέλευση ο άνθρωπος δεν θα είναι σε θέση να διακρίνει· οι άγγελοι θα επιτελέσουν έργο το οποίο οι άνθρωποι θα μπορούσαν να είχαν την ευλογία να πραγματοποιήσουν, αν δεν είχαν παραμελήσει να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις του Θεού. Το έργο παρουσιάζεται τώρα στον άνθρωπο. Θα το αναλάβει; Υπάρχουν αυτή την παρούσα ώρα πολλές θύρες ξεκλείδωτες και ορθάνοιχτες στους εργάτες. Θα εισέλθουν από αυτές τις θύρες; Ποιος είναι έτοιμος, στο κάλεσμα του Διδασκάλου, να πει: "Ιδού εγώ, Κύριε, απόστειλέ με"; Η Μακεδονική κραυγή φθάνει σε εμάς με σπαρακτικές εκκλήσεις από όλα τα μέρη του κόσμου: "Διάβα εις Μακεδονίαν και βοήθησον ημάς."» Review and Herald, December 15, 1885.

Πρέπει να προσέλθουμε στο όρος και να μεταστραφούμε όπως ο Πέτρος, και όταν το πράξουμε, θα καθαρθούμε όπως ο Ησαΐας. Ο καθαρισμός παρουσιάζεται ως εκπληρούμενος όταν η θεία δύναμη συνδυάζεται με την ανθρώπινη προσπάθεια. Η Μακεδονική κλήση εμφανίζεται στην κρυφή ιστορία του εδαφίου σαράντα.

> «Ἦλθε ὁ καιρὸς νὰ καταβληθοῦν ἀποφασιστικαὶ προσπάθειαι εἰς τὰς πόλεις μας. Ἀναγνώσατε τὸ κατὰ Λουκᾶν 21. Τοῦτο εἶναι τὸ μήνυμα διὰ τὴν παροῦσαν ἐποχήν, καὶ ἔχει γραφῆ διὰ ταύτην τὴν γενεὰν τοῦ τέλους. Δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέψωμεν εἰς οὐδὲν νὰ παρεμβληθῇ μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ ἔργου τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωκε νὰ πράξωμεν. Ἰδιαιτέραι προσπάθειαι πρέπει νὰ καταβληθοῦν, ὥστε νὰ τεθῇ ἡ ἀλήθεια ἐνώπιον ἐκείνων ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὰς πόλεις.»
>
> «Ας μη χάνεται καθόλου χρόνος στο να κατακρίνουμε και να διαμελίζουμε τους άλλους. Κάθε φιλονικία πρέπει να παύσει. Οφείλουμε να αγαπώμεν ως αδελφοί. Ας ανεβούμε στο όρος με τον Θεό, ώστε να επιστρέψουμε έχοντας επάνω μας την αντανάκλαση της δόξας του Θεού. Ο μόνος τόπος όπου μπορούμε να την αποκτήσουμε είναι στο όρος με τον Θεό. Υπάρχει έργο που πρέπει να γίνει με τη μελέτη του Λόγου του Κυρίου, όπως αυτός αποκαλύπτεται στον νόμο Του. Έχει γίνει πολλή επιπόλαιη ανάγνωση, αλλά πόση αληθινή μελέτη; Ο Χριστός έζησε ανάμεσα στους ανθρώπους και εκήρυξε μέσα στον κόσμο αυτές καθαυτές τις εντολές εκείνου του νόμου.»
>
> «Το έργον συντόμως θα συντελεσθή εν δικαιοσύνη. Πρέπει να γίνωμεν επιμονέστεροι και ευλαβέστεροι εις τας προσπαθείας ημών να το προαγάγωμεν έως ολοκληρώσεως. Έφθασε ο

> καιρός ώστε όχι μόνον να είμεθα δραστήριοι, αλλά και να συγκεντρώσωμεν την δραστηριότητα ταύτην, ώστε να αποδώση ουσιαστικόν αποτέλεσμα. Εάν διεθέταμεν περισσότερον χρόνον επί του όρους μετά του Θεού, το έργον ημών θα ήτο αποτελεσματικώτερον.»
>
> «Πρέπει να εισέλθει στη κήρυξή μας περισσότερη πειστική δύναμη. Η μάχαιρα του Πνεύματος πρέπει να ακονιστεί εκ νέου και να αποσταλεί με δύναμη. Θα αφιερωθούμε σε αυτό ως άνδρες που έχουν ενώπιόν τους όλες τις πραγματικότητες της αιωνιότητας; Θέλουμε η δύναμη του Αγίου Πνεύματος να προχωρήσει και να ολοκληρώσει το έργο του Θεού στη γη». Australian Union Conference Recorder, 1 Οκτωβρίου 1906.

Επάνω στο όρος, το οποίο είναι επίσης τα Άγια των Αγίων, εκεί όπου η Θεότητα ενώνεται με την ανθρώπινη φύση μας, το Λουκᾶς 21 αποτελεί το μήνυμα για την τελική γενεά, η οποία πρόκειται να δώσει την τελική προειδοποίηση προς τις πόλεις. Η προειδοποίηση προς τις πόλεις είναι έργο το οποίο θα επιτελέσουν άγγελοι, εάν αρνηθούμε να ανέλθουμε στο όρος και να μεταμορφωθούμε στην εικόνα Του. Το έργο αφορά τις πόλεις, διότι η τελευταία γενεά ζει σε μια περίοδο κατά την οποία «χιλιάδες πόλεις» πρόκειται να καταστραφούν. Η προφητική περίοδος της καταστροφής των πόλεων αρχίζει με τις πύρινες σφαίρες του Νάσβιλ, και το έργο της προειδοποίησης αρχίζει εκεί, και το έργο αυτό προσδιορίζεται στο Λουκᾶς 21. Κατά τη διάρκεια των ετών έχουμε επανειλημμένως δείξει ότι το Λουκᾶς 21 είναι προειδοποίηση σχετικά με το Ισλάμ του τρίτου αλίμονο.

Στο κατά Λουκάν 21 ο Ιησούς ιχνηλάτησε την ιστορία, αρχίζοντας από την απόρριψη του αρχαίου Ισραήλ ως του εκλεκτού λαού του Θεού, προχωρώντας έως το τέλος των Σκοτεινών Αιώνων της παπικής δίωξης, και κατόπιν στα σημεία που εισήγαγαν τη Μιλλεριτική ιστορία. Η Μιλλεριτική ιστορία απεικονίζει την ιστορία των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

> Και θέλουσι πέσει δια στόματος μαχαίρας, και θέλουσιν οδηγηθεί αιχμάλωτοι εις πάντα τα έθνη· και η Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι πατουμένη υπό των εθνών, εωσού εκπληρωθώσιν οι καιροί των εθνών. Και θέλουσι γίνει σημεία εις τον ήλιον, και εις την σελήνην, και εις τους αστέρας· και επί της γης στενοχωρία εθνών εν απορία, ενώ η θάλασσα και τα κύματα θέλουσι βουΐζει· οι άνθρωποι θέλουσιν αποψυχά εκ του φόβου και της προσδοκίας των επερχομένων δεινών εις την οικουμένην· διότι αι δυνάμεις των ουρανών θέλουσι σαλευθή. Και τότε θέλουσιν ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον εν νεφέλη μετά δυνάμεως και δόξης πολλής. Λουκάς 21:24–27.

Ο Ιωάννης, στο ενδέκατο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως, προσδιορίζει ότι τα 1.260 έτη της παπικής κυριαρχίας εδόθησαν προφητικώς «εις τα έθνη», και ο Λουκάς προσδιορίζει ότι το 1798 εξεπληρώθη ο καιρός των εθνών. Κατόπιν ο Χριστός ανεφέρθη εις τα σημεία εν τω ηλίω, τη σελήνη και τοις άστροις, τα οποία σηματοδοτούν το Μιλλεριτικό κίνημα, καταλήγων με το εξής: «συνοχή εθνών εν απορία· ηχούσης της θαλάσσης και του σάλου· αποψυχόντων ανθρώπων από φόβου και προσδοκίας των επερχομένων τη οικουμένη». Η «συνοχή εθνών» εις τον Λουκάν είναι ο «οργισμός των εθνών» εις την Αποκάλυψιν.

> Καὶ ἐθυμώθησαν τὰ ἔθνη, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου, καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν, ἵνα κριθῶσι, καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν εἰς τοὺς δούλους σου τοὺς προφήτας, καὶ τοῖς ἁγίοις, καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλοις· καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν. Αποκάλυψη 11:18.

Η «οργή» του Θεού εκδηλώνεται στις επτά τελευταίες πληγές και αρχίζει όταν ο Μιχαήλ εγείρεται και κλείνει ο καιρός της δοκιμασίας των ανθρώπων. Η οργή των εθνών είναι μια περίοδος που οδηγεί στο κλείσιμο του καιρού της δοκιμασίας. Η οργή των εθνών άρχισε την 11η Σεπτεμβρίου, όταν το Ισλάμ του τρίτου αλίμονο έφθασε, σηματοδοτώντας έτσι την έλευση της όψιμης βροχής.

> «Είδα ότι η οργή των εθνών, η οργή του Θεού και ο καιρός για να κριθούν οι νεκροί ήσαν χωριστά και διακεκριμένα, το ένα ακολουθώντας το άλλο· επίσης, ότι ο Μιχαήλ δεν είχε ακόμη εγερθεί, και ότι ο καιρός της θλίψεως, ο οποίος δεν υπήρξε ποτέ όμοιός του, δεν είχε ακόμη αρχίσει. Τα έθνη τώρα οργίζονται, αλλά όταν ο Αρχιερεύς μας θα έχει τελειώσει το έργο Του στο αγιαστήριο, τότε θα εγερθεί, θα ενδυθεί τα ιμάτια της εκδικήσεως, και τότε οι επτά τελευταίες πληγές θα εκχυθούν.»

> «Είδα ότι οι τέσσερις άγγελοι θα συγκρατούσαν τους τέσσερις ανέμους έως ότου ολοκληρωθεί το έργο του Ιησού στο αγιαστήριο, και τότε θα έλθουν οι επτά έσχατες πληγές.» Early Writings, 36.

Στην ιστορία των Μιλλεριτών, η εξοργιστική αναστάτωση των εθνών, ή, όπως καταγράφει ο Λουκάς, «η στενοχωρία των εθνών», πραγματοποιήθηκε διά του Ισλάμ.

> «Το 1838 η Τουρκία ενεπλάκη σε πόλεμο με την Αίγυπτο. Οι Αιγύπτιοι έδειχναν ικανοί να ανατρέψουν την τουρκική εξουσία. Για να αποτραπεί αυτό, οι τέσσερις μεγάλες δυνάμεις της Ευρώπης, η Αγγλία, η Ρωσία, η Αυστρία και η Πρωσία, παρενέβησαν για να στηρίξουν την τουρκική κυβέρνηση.» Uriah Smith, Synopsis of Present Truth, 218.

Το 1838, το λεγόμενο «ανατολικό ζήτημα» συγκλόνιζε τα έθνη, και το «ανατολικό ζήτημα» ήταν το Ισλάμ, ο βιβλικός ανατολικός άνεμος. Η Μιλλεριτική ιστορία είδε τα έθνη να συγκλονίζονται από το Ισλάμ και κατόπιν ο Κύριος ήλθε εν νεφέλαις στα Άγια των Αγίων, τυποποιώντας έτσι τον χρόνο κατά τον οποίο ο Κύριος έρχεται εν νεφέλαις κατά τη Δευτέρα Αυτού Παρουσία. Πριν από την έλευσή Του εν νεφέλαις, το Ισλάμ θλίβει τα έθνη, και αυτό είναι το μήνυμα που δίδεται στον Πέτρο να κηρύξει στις πόλεις εκ των προτέρων της καταστροφής «χιλιάδων πόλεων». Η περίοδος της καταστροφής των πόλεων αρχίζει με τις πύρινες σφαίρες του Νάσβιλ.

> «Είθε ο λαός του Θεού να είχε επίγνωση της επικείμενης καταστροφής χιλιάδων πόλεων, οι οποίες τώρα έχουν σχεδόν παραδοθεί στην ειδωλολατρία! Όμως πολλοί από εκείνους που θα έπρεπε να διακηρύττουν την αλήθεια κατηγορούν και καταδικάζουν τους αδελφούς τους. Όταν η μεταστρεπτική δύναμη του Θεού επέλθει επάνω στις διάνοιες, θα επέλθει αισθητή μεταβολή. Οι άνθρωποι δεν θα έχουν καμία διάθεση να επικρίνουν και να κατεδαφίζουν. Δεν θα στέκονται σε θέση που εμποδίζει το φως να λάμπει προς τον κόσμο. Η επικριτικότητά τους, οι κατηγορίες τους, θα παύσουν. Οι δυνάμεις του εχθρού συναθροίζονται για μάχη. Σφοδρές συγκρούσεις βρίσκονται εμπρός μας. Συσπειρωθείτε, αδελφοί και αδελφές μου, συσπειρωθείτε. Προσδεθείτε με τον Χριστό. «Μη είπητε, Συνωμοσία, εις πάντα όσα ο λαός

> ούτος θέλει ειπεί, Συνωμοσίαν· και τον φόβον αυτού μη φοβηθήτε, μηδέ ταραχθήτε. Τον Κύριον των δυνάμεων, αυτόν αγιάσατε· και αυτός ας ήναι ο φόβος σας, και αυτός ας ήναι ο τρόμος σας. Και θέλει είσθαι εις αγιαστήριον· αλλά και εις λίθον προσκόμματος και εις πέτραν σκανδάλου εις τους δύο οίκους του Ισραήλ, εις παγίδα και εις θήραν εις τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ. Και πολλοί μεταξύ αυτών θέλουσι προσκόψει, και πέσει, και συντριφθή, και παγιδευθή, και πιασθή.»

> «Ο κόσμος είναι ένα θέατρο. Οι ηθοποιοί, οι κάτοικοί του, ετοιμάζονται να διαδραματίσουν τον ρόλο τους στο τελευταίο μεγάλο δράμα. Ο Θεός έχει παραμεριστεί από το βλέμμα τους. Ανάμεσα στις μεγάλες μάζες της ανθρωπότητας δεν υπάρχει ενότητα, παρά μόνον όταν οι άνθρωποι συνασπίζονται για να επιτύχουν τους εγωιστικούς τους σκοπούς. Ο Θεός παρατηρεί. Οι σκοποί Του σε σχέση με τους αποστάτες υπηκόους Του θα εκπληρωθούν. Ο κόσμος δεν έχει παραδοθεί στα χέρια των ανθρώπων, μολονότι ο Θεός επιτρέπει στις δυνάμεις της σύγχυσης και της αταξίας να επικρατούν για ένα διάστημα. Μια δύναμη από κάτω εργάζεται για να επιφέρει τις τελευταίες μεγάλες σκηνές του δράματος,—τον Σατανά να έρχεται ως Χριστός και να ενεργεί με κάθε απάτη της αδικίας ανάμεσα σε εκείνους που συνδέονται μεταξύ τους μέσα σε μυστικές εταιρείες. Εκείνοι που ενδίδουν στο πάθος της συνομοσπονδίας εκτελούν τα σχέδια του εχθρού. Το αίτιο θα ακολουθηθεί από το αποτέλεσμα.»

> «Η παράβαση έχει σχεδόν φθάσει στο όριό της. Η σύγχυση γεμίζει τον κόσμο, και ένας μεγάλος τρόμος πρόκειται σύντομα να επέλθει επάνω στους ανθρώπους. Το τέλος είναι πολύ κοντά. Εμείς που γνωρίζουμε την αλήθεια θα πρέπει να προετοιμαζόμαστε για ό,τι σύντομα θα ξεσπάσει επάνω στον κόσμο ως συντριπτική αιφνιδιαστική έκπληξη.» Review and Herald, 10 Σεπτεμβρίου, 1903.

Τα «στοιχεία συγχύσεως και αταξίας» κατασκευάζονται ως ο καρπός του συστήματος το οποίο η Αδελφή White προσδιορίζει ως «ανώτερη εκπαίδευση», το οποίο επίσης προσδιορίζει ως «το μυστήριον της ανομίας». Ο ναός του Παρθενώνος στο Nashville είναι το σύμβολο της ψευδούς εκπαιδεύσεως που τώρα παράγει τη «σύγχυση και αταξία», η οποία «επικρατεί επί μίαν περίοδον». Οι πύρινες σφαίρες επί του Nashville φέρονται από το Ισλάμ και αντιπροσωπεύουν την κρίση του Θεού επί του «δένδρου της γνώσεως του καλού και του κακού». Όταν το Nashville πληγεί, αρχίζει η σύντομη περίοδος της διακηρύξεως της κραυγής του μεσονυκτίου και οδηγεί στον νόμο της Κυριακής, όπου η πονηρή «συνομοσπονδία» του Ησαΐα εκτελεί την τελική της κίνηση, καθώς ο κόσμος εξαναγκάζεται να αποδεχθεί την παγκόσμια κυβέρνηση που προσδιορίζεται ως η εικόνα του θηρίου στην Αποκάλυψη δεκατρία. Ο προσδιορισμός της πονηρής συνομοσπονδίας από τον Ησαΐα εναρμονίζεται με τη σφράγιση των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων.

> Μη λέγετε: «Συμμαχία», για κάθε τι που ο λαός αυτός ονομάζει «Συμμαχία»· και τον φόβο τους μη φοβηθείτε, μηδέ ταραχθείτε. Τον Κύριο των δυνάμεων αυτόν αγιάσατε· και αυτός ας είναι ο φόβος σας, και αυτός ας είναι ο τρόμος σας. Και αυτός θα είναι ως αγιαστήριο· αλλά ως λίθος προσκόμματος και ως πέτρα σκανδάλου για τους δύο οίκους του Ισραήλ, ως παγίδα και ως θηλιά για τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ. Και πολλοί από αυτούς θα προσκόψουν, και θα πέσουν, και θα συντριβούν, και θα παγιδευθούν, και θα συλληφθούν.

> Δέσε τη μαρτυρία, σφράγισε τον νόμο μεταξύ των μαθητών μου. Και εγώ θα προσμένω τον Κύριο, ο οποίος αποκρύπτει το πρόσωπό του από τον οίκο του Ιακώβ, και θα ελπίζω σ' αυτόν. Ιδού, εγώ και τα τέκνα που μου έδωσε ο Κύριος είμαστε για σημεία και για τέρατα στον Ισραήλ από τον Κύριο των δυνάμεων, ο οποίος κατοικεί στο όρος Σιών. Και όταν σας πουν, Ζητήστε εκείνους που έχουν πνεύματα νεκρών και τους μάγους που ψιθυρίζουν και μουρμουρίζουν, δεν πρέπει ένας λαός να ζητεί τον Θεό του; υπέρ των ζώντων να ζητεί τους νεκρούς; Στον νόμο και στη μαρτυρία· αν δεν λαλούν σύμφωνα με αυτόν τον λόγο, είναι επειδή δεν υπάρχει φως μέσα τους. Ησαΐας 8:12–20.

Το απόσπασμα από την Αδελφή White επισημαίνει ότι μια περίοδος «σύγχυσης και αταξίας» οδηγεί στο «να έλθει ο Σατανάς ως Χριστός». Ο Σατανάς εμφανίζεται υποδυόμενος τον Χριστό κατά τον νόμο της Κυριακής.

> «Με το διάταγμα που επιβάλλει την εγκαθίδρυση του Παπισμού κατά παράβαση του νόμου του Θεού, το έθνος μας θα αποκοπεί πλήρως από τη δικαιοσύνη. Όταν ο Προτεσταντισμός εκτείνει το χέρι του πέρα από το χάσμα για να πιάσει το χέρι της ρωμαϊκής εξουσίας, όταν απλωθεί πάνω από την άβυσσο για να ενώσει τα χέρια του με τον Πνευματισμό, όταν, υπό την επιρροή αυτής της τριπλής ενώσεως, η χώρα μας αποκηρύξει κάθε αρχή του Συντάγματός της ως προτεσταντική και δημοκρατική κυβέρνηση και προβεί σε μέτρα για τη διάδοση των παπικών ψευδών και πλανών, τότε μπορούμε να γνωρίζουμε ότι έχει έλθει ο καιρός για τη θαυμαστή ενέργεια του Σατανά και ότι το τέλος είναι πλησίον.» Testimonies, τόμος 5, 451.

Η περίοδος της «σύγχυσης και αταξίας» εκτυλίσσεται ενόψει του νόμου της Κυριακής. Ακριβώς πριν από τον νόμο της Κυριακής, κατά την περίοδο που προτυπώνεται από τη συνάθροιση στρατοπέδου του Exeter και τις δέκα ημέρες στο ανώγειο πριν από την Πεντηκοστή, οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες καλούνται να «συσπειρωθείτε, αδελφοί και αδελφές μου, … συνδεθείτε με τον Χριστό». Η σφράγιση λαμβάνει χώρα πριν από τον νόμο της Κυριακής, και είναι μέσα σε αυτή την ιστορική περίοδο που η πονηρή συνομοσπονδία αρχίζει το τελικό της έργο για την εγκαθίδρυση μιας παγκόσμιας κυβέρνησης.

Κατά τον καιρό της σφραγίσεως, ο Χριστός θα είναι αγιαστήριο για τους δικαίους, αλλά λίθος προσκόμματος για τους ασεβείς. Θα είναι «παγίς και θηλιά στους κατοίκους της Ιερουσαλήμ», οι οποίοι είναι οι «πολλοί» που πέφτουν, αλλά για τους ολίγους που σφραγίζονται «Αυτός» θα είναι ο «φόβος» τους.

Ο «φόβος» του Θεού είναι εκείνο που έλειπε από την Εύα, και όσοι πράγματι φοβούνται τον Θεό κατέχουν ένα διαφορετικό είδος φόβου από τον φόβο που επέρχεται επί των πολλών οι οποίοι προσκόπτουν. Οι δύο αυτοί τύποι φόβου διακρίνουν εκείνους που διέρχονται επιτυχώς και εκείνους που αποτυγχάνουν στη διαδικασία της δοκιμασίας. Εκείνοι που επιτυγχάνουν σφραγίζονται· εκείνοι όμως που δεν επιτυγχάνουν παριστάνονται με τον αριθμό πέντε, διότι «προσκόπτουσι, και πίπτουσι, και συντρίβονται, και παγιδεύονται, και συλλαμβάνονται». Ο καιρός της σφραγίσεως, ο οποίος παριστάνεται ότι λαμβάνει χώρα πριν από τον νόμο της Κυριακής, όταν υπάρχει μία περίοδος συγχύσεως και αταξίας, είναι ο καιρός κατά τον οποίο εκπληρώνεται η παραβολή των δέκα παρθένων.

Οι ολίγοι που σφραγίζονται, σε αντίθεση με τους πολλούς που προσκόπτουν, είναι εκείνοι που «προσμένουν» τον Κύριο, ταυτιζόμενοι έτσι με τις φρόνιμες παρθένες που «περίμεναν». Υπάρχει επίσης ένας αγιασμένος και ένας μη αγιασμένος προφητικός αναμένων μέσα στις δύο τάξεις των παρθένων, ο οποίος αντιστοιχεί στους δύο τύπους φόβου.

> «Καθώς δε ο νυμφίος εβράδυνε, ενύσταξαν πάσαι και εκοιμώντο.» Με τη βραδύτητα του νυμφίου παριστάνεται η παρέλευση του χρόνου κατά τον οποίο ανεμένετο ο Κύριος, η απογοήτευση και η φαινομενική καθυστέρηση. Σε αυτόν τον καιρό της αβεβαιότητας, το ενδιαφέρον των επιπολαίων και μισόκαρδων άρχισε σύντομα να κλονίζεται και οι προσπάθειές τους να χαλαρώνουν· όμως εκείνοι των οποίων η πίστη στηριζόταν σε προσωπική γνώση της Αγίας Γραφής είχαν βράχο κάτω από τα πόδια τους, τον οποίο τα κύματα της απογοητεύσεως δεν μπορούσαν να παρασύρουν. «Ενύσταξαν πάσαι και εκοιμώντο»· η μία τάξη μέσα σε αδιαφορία και εγκατάλειψη της πίστεώς της, η άλλη περιμένοντας υπομονετικά έως ότου δοθεί καθαρότερο φως. Εντούτοις, κατά τη νύχτα της δοκιμασίας, οι τελευταίοι έμοιαζαν να χάνουν, έως έναν βαθμό, τον ζήλο και την αφοσίωσή τους. Οι μισόκαρδοι και επιπόλαιοι δεν μπορούσαν πλέον να στηρίζονται στην πίστη των αδελφών τους. Καθένας πρέπει να σταθεί ή να πέσει μόνος του.» The Great Controversy, 395.

Εκείνοι που αναμένουν κατά τρόπον ηγιασμένον πρόκειται να είναι «σημεία και τέρατα», καθώς υψώνονται ως σημαία προς τον κόσμο κατά τον νόμο της Κυριακής, όταν το ζήτημα του δένδρου της γνώσεως του καλού και του κακού αντιπροσωπεύει τη γνώση «εκείνων που έχουν πνεύματα οικεία, και των μάγων που ψιθυρίζουν και μουρμουρίζουν» και τη γνώση που ταυτίζεται με «τον νόμον και την μαρτυρίαν». Είναι η ίδια δοκιμασία όπως ήταν για την Εύα και τον Αδάμ. Δεχόμαστε παιδεία στην οποία η αλήθεια είναι αναμεμιγμένη και συγκερασμένη με την πλάνη, ή στεκόμαστε επάνω σε ένα «ούτω λέγει ο Κύριος»; Διότι, εάν δεν λαλούν σύμφωνα με τούτον τον λόγον, είναι επειδή δεν υπάρχει φως εν αυτοίς. Η αληθινή και η ψευδής παιδεία είναι πρωτεύουσα γραμμή αληθείας στη μεγάλη διαμάχη μεταξύ του Χριστού και του Σατανά. Το Νάσβιλ είναι το σύμβολο της ανταρσίας εναντίον του Λόγου του Θεού, εξίσου βεβαίως όπως τα Σόδομα είναι σύμβολο ακολασίας, και όπως η Νέα Υόρκη είναι σύμβολο της οικονομικής ισχύος των Ηνωμένων Πολιτειών και το Πεντάγωνο είναι σύμβολο της στρατιωτικής της ισχύος.

Ο Πέτρος στέκεται στο κατώφλι των πυρίνων σφαιρών του Νάσβιλ, στο Πανίον και επί του όρους, το οποίο αντιπροσωπεύει τη δοκιμασία του ναού. Αναγνωρίζει ότι ο Λαοδικειακός Αντβεντισμός της Εβδόμης Ημέρας πρόκειται να ελεγχθεί και να καταισχυνθεί όταν πέσουν οι πύρινες σφαίρες, και ότι το Νάσβιλ, οι Ηνωμένες Πολιτείες και ο κόσμος χρειάζονται προειδοποίηση. Το μήνυμα του Ισλάμ επιβεβαιώνει τους αγγελιοφόρους, ακριβώς όπως η φωτιά που έπεσε στο Κάρμηλο επιβεβαίωσε ότι ο Ηλίας ήταν ο αληθινός προφήτης. Ωστόσο, η προειδοποίηση προς το Νάσβιλ δεν είναι απλώς το Ισλάμ του τρίτου αλίμονο, πολύ λιγότερο δε το είδος των όπλων που χρησιμοποιούνται στην αιφνιδιαστική επίθεση. Το μήνυμα της προειδοποιήσεως πρέπει να προσδιορίζει γιατί επιτρέπεται στο Ισλάμ να επιφέρει κρίση, μια κρίση που αρχίζει μια περίοδο κατά την οποία καταστρέφονται χιλιάδες πόλεις. Το να προσδιορισθεί εκ των προτέρων ότι το Ισλάμ θα επιφέρει αιφνιδιαστική επίθεση εναντίον του Νάσβιλ θα επικυρώσει τους αγγελιοφόρους, αλλά αποτελεί ελλιπή προειδοποίηση, εάν αυτό είναι το μόνο που επιτελεί.

Οι πύρινες σφαίρες του Νάσβιλ αποτελούν κρίση του Θεού, η οποία εγκαινιάζει μια σύντομη περίοδο που καταλήγει στον νόμο της Κυριακής, ο οποίος, όπως και στην αρχή της περιόδου, είναι επίσης κρίση του Θεού. Ο Θεός είπε εκ των προτέρων στον Αδάμ και στην Εύα ποια ήταν η δοκιμασία και ποιες θα ήταν οι συνέπειες εάν αποτύγχαναν σε αυτήν. Η Αδελφή Γουάιτ προσδιορίζει τη σπουδαιότητα του να είναι κανείς ικανός να συλλογίζεται «από το αίτιο στο αποτέλεσμα», και η Βίβλος δηλώνει ότι «κατάρα» χωρίς «αιτία» δεν θα έλθει.

> Ὡς τὸ πτηνὸν περιπλανώμενον, ὡς ἡ χελιδὼν πετομένη, οὕτως κατάρα ἀναίτιος οὐκ ἐπελεύσεται. Παροιμίαι 26:2.

Οι πύρινες σφαίρες του Νάσβιλ είναι το «αποτέλεσμα» και η «κατάρα» που έρχεται. Το προειδοποιητικό μήνυμα πρέπει να περιλαμβάνει την «αιτία». Το μήνυμα του προφήτη Ιωνά δεν ήταν απλώς ο προσδιορισμός μιας καταστροφής μέσα σε σαράντα ημέρες, αλλά επέφερε αναζωπύρωση και μεταρρύθμιση από τον βασιλέα έως ολόκληρο τον λαό. Εκείνο που διαπιστώθηκε ήταν ότι ο βασιλέας και ο λαός του αποστράφηκαν από τις πονηρές οδούς. Ο Ιωνάς τους είχε αναγγείλει την επερχόμενη καταστροφή και τους είχε πει ότι αυτή ερχόταν εξαιτίας του ασεβούς και πονηρού τρόπου ζωής τους.

> Διότι ο λόγος έφθασε έως τον βασιλέα της Νινευή, και εκείνος σηκώθηκε από τον θρόνο του, και έβγαλε τον μανδύα του από επάνω του, και σκεπάσθηκε με σάκκο, και κάθισε επάνω στη στάχτη. Και διέταξε να κηρυχθεί και να δημοσιευθεί σε όλη τη Νινευή, με διάταγμα του βασιλέως και των μεγιστάνων αυτού, λέγοντας· Μήτε άνθρωπος μήτε κτήνος, βόδι ή πρόβατο, ας μη γευθούν τίποτε· ας μη βοσκήσουν, μηδέ ας πιουν ύδωρ· αλλά ας περιβληθούν με σάκκο άνθρωπος και κτήνος, και ας βοήσουν προς τον Θεόν ισχυρώς· ναι, ας επιστρέψει έκαστος από την οδόν αυτού την πονηράν, και από την αδικίαν που είναι στα χέρια τους. Ιωνάς 3:6–8.

Το Ισλάμ είναι μία δύναμη σάλπιγγας, και οι επτά σάλπιγγες της Αποκάλυψης, κεφάλαια οκτώ έως ένδεκα, καθώς και το κεφάλαιο δεκαέξι, φέρουν συγκεκριμένα προφητικά χαρακτηριστικά. Οι πρώτες τέσσερις σάλπιγγες ήταν κρίσεις επί της αυτοκρατορικής Ρώμης εξαιτίας της θέσπισης του πρώτου κυριακάτικου νόμου το 321. Οι επόμενες δύο σάλπιγγες ήταν κρίσεις επί της παπικής Ρώμης εξαιτίας της θέσπισης κυριακάτικου νόμου το 538. Οι επτά σάλπιγγες της Αποκάλυψης, κεφάλαια οκτώ έως ένδεκα, προτυπώνουν τις επτά τελευταίες πληγές της Αποκάλυψης, κεφάλαιο δεκαέξι, οι οποίες αποτελούν την κρίση του Θεού επί της ανθρωπότητας εξαιτίας της επιβολής της Κυριακής.

Το προειδοποιητικό μήνυμα του Νάσβιλ πρέπει να προσδιορίζει τα βήματα που οδηγούν σε έναν νόμο της Κυριακής, και, βάσει της προφητικής μαρτυρίας, η κρίση έπεται και δεν προηγείται της αιτίας. Η κρίση είναι το αποτέλεσμα της επιβολής της Κυριακής. Οι πέντε μάρτυρες της κρυμμένης ιστορίας του εδαφίου σαράντα, τους οποίους εξετάζουμε, παρέχουν διαφορετικές μαρτυρίες, αλλά, σε αντίθεση με τους ανθρώπινους μάρτυρες, όλες οι προφητικές γραμμές συμπλέκονται μεταξύ τους. Ο προσδιορισμός των βημάτων του έσχατου νόμου της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες επιτυγχάνεται όταν ο Πέτρος συνδυάζει τη μαρτυρία του Ντόναλντ Τραμπ, ώστε να εξηγήσει το αποτέλεσμα των πυρινών σφαιρών του Νάσβιλ.

Η προειδοποίηση του Νάσβιλ προς τον κόσμο είναι ότι ο Θεός αρχίζει την τελική Του κρίση των ανθρώπων και των εθνών σε εκείνο το χρονικό σημείο. Τότε αρχίζει μια περίοδος καταστροφής των πόλεων και οδηγεί γρήγορα στον κυριακάτικο νόμο, όπου η εθνική αποστασία ακολουθείται από την εθνική καταστροφή. Έπειτα ο Σατανάς εμφανίζεται για να υποδυθεί τον Χριστό, και εγκαθιδρύεται η πονηρή συνομοσπονδία, καθώς οι δέκα βασιλείς συμφωνούν να δώσουν τη βασιλεία τους στους ληστές του λαού σου, που θα στηρίξουν το όραμα. Η προειδοποίηση του Νάσβιλ παριστάνεται από την ιστορία που προηγείται του Νάσβιλ, όπως αυτή παριστάνεται από τον Ντόναλντ Τραμπ που σχηματίζει μια εικόνα προς το θηρίο. Το μήνυμα του Τραμπ είναι η προειδοποιητική σάλπιγγα που προηγείται των πυρίνων σφαιρών του Νάσβιλ.

Θα συνεχίσουμε αυτά τα ζητήματα στο επόμενο άρθρο.